

»Man er i Boligministeriet bekendt med den konkrete sag, som er refereret i begrundelsen for spørgsmålet. Det er hertil ministeriets opfattelse, at sagen skal ses i sammenhæng med boligbyggerilovens (med tilhørende forskrifters) bestemmelser om formålet med almennyttig boligvirksomhed.

I henhold til boligbyggerilovens § 5 skal boligselskaberne have til formål at opføre og administrere beboelsesejendomme. Medlemskab af Boligselskabernes Landsforening har steds været betragtet som værende inden for denne formålsbestemmelse, idet boligselskabet herved – ud over at få stillet en omfattende ekspertise til rådighed ved forvaltningen af selskabernes ejendomme – bl.a. får uddybning af ny lovgivning, assistance i konkrete enkeltsager samt en række kursustilbud om beboerdemokrati og reglerne for selskabernes administration og funktion i øvrigt. Hvis udgifterne til landsforeningen ikke kunne indregnes i huslejen, ville selskaberne skulle skaffe den fornødne ekspertise m.v. på anden måde, og udgifterne hertil ville i så fald indgå i den almindelige administrationsudgift og dermed i huslejen.

Et medlemskab af LLO har efter ministeriets opfattelse ikke noget med driften af boligerne/boligafdelingen at gøre. Det er på den baggrund ministeriets opfattelse, at en afdelingsbestyrelse eller et flertal på et afdelingsmøde ikke har ret til at indmelde afdelingen i LLO og dermed samtidig binde afdelingen – og beboerne – til at betale kontingent svarende til LLO's sædvanlige medlemskontingent pr. lejemål.

De enkelte beboere i en boligafdeling, der ønsker at være medlemmer af LLO, kan naturligvis melde sig ind personligt.

Det kan i øvrigt bemærkes, at der efter ministeriets opfattelse ikke er noget til hinder for, at en boligafdeling, som det efter ministeriets oplysninger er tilfældet i nogle boligafdelinger, indgår en slags »sekretariatsbistandsaftale« (og dermed ikke et egentligt medlemskab) med eksempelvis LLO, hvor udgifterne for den konkrete afdeling modsvares af de sekretariatsydelser, LLO stiller til rådighed for afdelingen.

Afslutningsvis kan det – med henvisning til den anførte begrundelse for spørgsmålet – oplyses, at boligselskaberne som et led i deres virksomhed kan være medlemmer af såvel antenneforeninger som vandværksforeninger, hvilket senest er blevet præciseret i forbindelse med den lovgivning, der for nylig er blevet gennemført omkring boligselskabernes formål (accessorisk virksomhed).«

2. Efter grundlovens § 78, stk. 1, har borgerne ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Spørgsmålet om, hvorvidt udtrykket borgerne kun omfatter fysiske personer, eller om det også omfatter juridiske personer, ses ikke nærmere behandlet i den statsretlige litteratur.

Selv om det antages, at beskyttelsen i grundlovens § 78 også gælder for juridiske personer, er dette ikke til hinder for, at lovgivningsmagten fastsætter nærmere regler om, under hvilke betingelser en bestemt virksomhed må udøves. Lovgivningsmagten kan således f.eks. foretage en regulering af, hvad der ligger henholdsvis inden for og uden for en bestemt virksomhedsudøvelse. Lovgivningen indeholder en lang række eksempler herpå.

Som eksempel på en sådan regulering kan nævnes § 6, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovebekendtgørelse nr. 963 af 29. november 1994, hvorefter et forsikrings-selskab ikke må drive anden virksomhed end den forsikringsvirksomhed, der angives i koncessionen, medmindre andet følger af lovens § 6 a. Lignende bestemmelser findes bl.a. i § 5, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovebekendtgørelse nr. 670 af 19. august 1993, og i § 2, stk. 5, i realkreditloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995.

Sådanne reguleringer af betingelserne for at udøve en bestemt virksomhed må anses som forenelige med grundlovens § 78. Dette gælder efter Justitsministeriets opfattelse, selv om reguleringen måtte indebære, at de pågældende selskaber m.v. herved afskæres fra at være medlemmer af visse foreninger.

Spm. nr. S 2843

Til trafikministeren (4/7 96) af:

Anne Baastrup (SF):

»Hvor mange kommuner ud over Københavns og Frederiksberg har fået tilladelse til at oprette et korps af parkeringskontrollører?«

Begrundelse

Køge Kommune har søgt om tilladelse til at oprette et kommunalt parkeringskorps, men har fået afslag fra ministeren med den begrundelse,